

хармонични. Хората тръбва да си помагатъ. Богъ работи чрезъ тъхните умове и сърдца. По този начинъ Той възкръсява мъртви, спасява гръшни, повдига паднали.

Съвременниятъ хора, особено религиозните, постоянно говорятъ за спасяване, но въпреки това още не сѫ спасени, както тръбва. Спасението е вътрешенъ, органически процесъ. Да се спаси човѣкъ, това значи, да придобие въ себе си такава устойчивостъ, че никакви бури и вѣтрове, никакви мъчнотии и противоречия да не го разклащатъ. За това се изисква усиlena работа. Човѣкъ тръбва да работи върху себе си, да координира своите свѣтли мисли въ една стройна система и съ тѣхъ да живѣе. Той тръбва сѫщо така да координира своите благородни чувства и възвишени постежки въ други системи. Като се движи въ хармоничните системи на своите мисли, чувства и постежки, човѣкъ ще изгради здравъ физически и духовенъ организъмъ и ще осмисли живота си. Докато е на земята още, човѣкъ тръбва да работи върху себе си, да се освободи отъ всички болести на физическия и духовния си организъмъ, че като замине за онзи свѣтъ, да бѫде съвършено свободенъ отъ тѣхъ. Какъвъ смисълъ има живота на човѣка, ако, следъ като е живѣлъ 60—70 години на земята, занесе своите физически и психически неджзи и на онзи свѣтъ? Тукъ е страдалъ отъ ревматизъмъ, подпиралъ се